

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 maja 2016 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 stycznia 2016 r. K. B. (1) kierował samochodem osobowym marki O. (...) nr rej. (...), jechał ulicą (...) w R.. Około godz. 13.15 oskarżony został zatrzymany przez funkcjonariusza Policji E. M. do kontroli drogowej. Podczas kontroli K. B. (1) został poddany badaniu stanu trzeźwości za pomocą A., w pierwszym badaniu przeprowadzonym o godz. 13.19 uzyskał on wynik pozytywny – 0,36 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Kolejne badania przeprowadzono o godzinie 13.49 oraz 13.56 uzyskując wyniki odpowiednio 0,61‰ oraz 0,56‰ alkoholu w wydychanym powietrzu. K. B. (1) podał kontrolującemu go funkcjonariuszom, iż alkohol spożywał dzień wcześniej – 17 stycznia 2016 r., do godz. 22.00 miał wypić 10 piw.

K. B. (1) był już wielokrotnie karany za przestępstwa z art. 278 § 1 kk oraz wyrokiem (...)z dnia (...), sygn. akt (...)za przestępstwo z art. 178a § 1 kk popełnione w dniu 21 marca 2014 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, na ten czas oddano skazanego pod dozór kuratora sądowego. Ponadto orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Wyrok uprawomocnił się w dniu 9 lipca 2016 r.

Dowody:

wyjaśnienia oskarżonego K. B. karta 7-8, protokół badania stanu trzeźwości wraz ze świadectwem wzorcowania karta 2-3, karta karna karta 11-13, odpis wyroku karta 15

K. B. (1) ma 22 lata, nie posiada stałej pracy, podejmuje prace dorywcze jako monter instalacji z wynagrodzeniem około 2 000 zł miesięcznie. W 2014 r. K. B. (1) nie uzyskał żadnych dochodów. Oskarżony jest bezdzietnym kawalerem. Nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo.

Dowody:

oświadczenie oskarżonego karta 7, informacja skarbową karta 17

Oskarżony K. B. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśnił, że alkohol spożywał w dniu 17 stycznia 2016 r. od godz. 22.00 do godz. 04.00, w tym czasie miał pić piwo i drinki, nie pamięta w jakiej ilości. Przyznał, że w dniu 18 stycznia 2016 r. kierował samochodem marki O. (...), jechał na ulicę (...) w R., wówczas został zatrzymany do kontroli. Oskarżony podał, że nigdy nie posiadał prawa jazdy, a ponadto ma orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym do 2017 r. K. B. (1) złożył wniosek o skazanie do bez przeprowadzania rozprawy i wymierzenie mu kary 5 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczenie świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10 000 zł, orzeczenie środka karnego w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz zobowiązał się do poniesienia kosztów postępowania (karta 10).

Wyjaśnienia oskarżonego K. B. (1) w pełni zasługują na wiarę, sprawstwo oskarżonego potwierdza treść zgromadzonych dokumentów – protokołu badania stanu trzeźwości wraz ze świadectwem wzorcowania oraz karty karnej wraz z odpisem wyroku. W świetle tak wyjaśnień oskarżonego, jak i powołanych dokumentów okoliczności niniejszej sprawy są bezsporne. Sąd oparł również swe ustalenia na powołanych dowodach z dokumentów, które zostały sporządzone przez uprawnione osoby, w ramach powierzonych im kompetencji, zgodnie ze stanem posiadanej wiedzy. Ich treść nie była kwestionowana przez oskarżonego.

Sąd zważył, co następuje:

Czyn zarzucany oskarżonemu został opisany w art. 178a § 4 kk, stanowi on, iż odpowiedzialności karnej podlega m.in. ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzi pojazd mechaniczny np. w ruchu lądowym, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, albo prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości w czasie obowiązywania orzeczonego za popełnione wcześniej przestępstwo zakazu prowadzenia pojazdów. Opisany występki ma charakter formalny, można popełnić go umyślnie.

Wobec ustalonego stanu faktycznego bezspornym jest, iż K. B. (1) swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 178a § 1 kk, albowiem prowadził w dniu 18 stycznia 2016 r. pojazd mechaniczny w ruchu lądowym – na drodze publicznej – ul. (...) w R. kierował samochodem osobowym marki O. (...). W tym czasie oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości, ustalony poziom alkoholu w organizmie przekraczał 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (art. 115 § 16 kk). Wreszcie K. B. (1) kierował pojazdem mechanicznym pomimo orzeczonego prawomocnym wyrokiem (...)z dnia (...), sygn. akt (...)zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres trzech lat. Oskarżony popełnił zarzucany mu czyn umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, wiedział o tym, iż nie wolno kierować mu pojazdami mechanicznymi, co więcej nigdy nie uzyskał stosownych uprawnień, miał również świadomość tego, iż w czasie poprzedzającym kierowanie spożył dużą ilość alkoholu, kilka godzin później wsiadł za kierownicę.

Czyn K. B. (1) jest zawiniony, jest on osobą dorosłą, znającą normy i przepisy prawa w stopniu dostatecznym, by wiedzieć, jak należy postępować, po jego stronie nie zachodziły żadne okoliczności mogące poddać w wątpliwość stan jego poczytalności – nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo. Czyn oskarżonego jest również społecznie szkodliwy swoim zachowaniem godził on w bezpieczeństwo w komunikacji, bezpieczeństwo własne jak i innych uczestników ruchu. W sposób istotny naruszył obowiązujące normy prawne, zakaz kierowania pojazdami pomimo braku uprawnień, w stanie nietrzeźwości, wreszcie zakaz orzeczony wyrokiem Sądu. W ocenie Sadu tak stopień zawinienia, jak i społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu należy ocenić jako stosunkowo wysokie. Za czym przemawiają charakter naruszonych norm, stopień ich naruszenia, sposób działania sprawcy. Spowodowanie potencjalnego zagrożenia dla pozostałych uczestników ruchu.

Zarzucany oskarżonemu czyn jest zagrożony karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat, ponadto na podstawie art. 42 § 3 kk Sąd jest zobowiązany obligatoryjnie do orzeczenia środka karnego w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz na podstawie art. 43a § 2 kk świadczenia pieniężnego w wysokości co najmniej 10 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. W przedmiotowej sprawie Sąd rozpoznawał wniosek o skazanie w trybie art. 335 § 1 kpk – oskarżyciel publiczny wraz z oskarżonym zgodnie wnieśli o skazanie K. B. (1) za zarzucany mu występki na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczenie środka karnego w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz świadczenia pieniężnego w wysokości 10 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, a ponadto obciążenie oskarżonego kosztami postępowania (oświadczenie karta 10 oraz wniosek karta 18). W ocenie Sądu w świetle poczynionych ustaleń, w tym stopnia winy i społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu zasadnym było orzeczenie ustalonej kary, która winna spełnić swe cele w zakresie prewencji ogólnej, jak i indywidualnej. Kara ta jako bezwzględna jest stosunkowo surowa, zaś na jej orzeczenie w dolnych granicach zagrożenia wpływ miała postawa sprawcy, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyraził skruchę. Na podstawie art. 43a § 2 kk orzeczono również świadczenie pieniężne w kwocie 10 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. W zakresie orzeczenia obligatoryjnego środka karnego na podstawie art. 42 § 3 kk Sąd popełnił zaś omyłkę, albowiem środek w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych winien dotyczyć pojazdów wszystkich rodzajów, bez ich wskazania, jak wynika wprost z art. 42 § 3 kk i jak zostało to uzgodnione w toku postępowania przygotowawczego, nie zaś wyłącznie pojazdów w ruchu lądowym, jak omyłkowo orzeczono.

W przedmiocie kosztów postępowania orzeczono na podstawie art. 627 kpk obciążając oskarżonego K. B. (1) tymi kosztami w całości, na kwotę 210 zł składają się koszty poniesione w postępowaniu przygotowawczym, ryczałt za doręczenia w postępowaniu przed sądem oraz odpowiednia opłata od orzeczonej kary.

SSR Katarzyna Baryła